

ПОНОМАРЕНКО Марія

КАПЦІ ДЛЯ БАБУСІ

КРАМНИЦЯ

У старої гави Каркухи часто боліли лапи. От і надумала її онука, гавенятко Вуглинка, бабусі приемність зробити. Пошити теплі-теплі, м'які-м'які капці із зеленого моху. Можливо, тоді у бабуні лапи перестануть боліти.

Оточ, почала Вуглинка мох у гніздо носити. Гава Чорнокрилка аж розчулилася:

— Господинька ти моя!
— Це я, мамо, хочу для бабуні м'які капці пошити, — зізналася Вуглинка. — У неї ж лапки болять...

— Молодчина! — обняла крилом доню гава. — Я впевнена: твої капці обов'язково їй допоможуть.

Але не думайте, що то легка справа — шити з моху капці.

Висушила Вуглинка мох, та так славно, що він залишився зеленим. Назбирала найгостріших голок із сосни, а для ниток — сухих торішніх билинок.

Сіло гавеня на пеньку, розклало свій нехитрий скарб і почало кумекати, з чого ж почати. Взяло один шматок моху, другий. Аж сопе від завзяття.

— А що це в нас за кравець об'явився? — раптом почуло біля себе знайомий голос.

— Ой! — від несподіванки гавеня голочку зламало.

— Ти ба! Що ж ти, їжаче, майстра лякаєш? — немов з-під землі, вигулькнув

зайчик Сіра Шубка. Озирнувся довкола сторожко і продовжив:

— Зламав, то тепер віддавай свою голку!

— Мені не шкода, — відповів їжачок Голочка. — Проте мої голки приросли до тіла. Я зараз соснову підберу.

— Не треба, — зупинило їжака гавнітко, — у мене вдосталь є. Допоможіть краще викроїти капці.

— Капці?! — здивувався їжачок. — Ти що, влітку мерзнеш?

— То для бабусі — у неї весь час лапи болять...

— Скре-ке-ке! — почули звірята лемент. Так і є. Всюдисуща сорока і сюди дзьоба встремила.

— Та в нашему лісовому магазині отих капців, хоч греблю гати. Чи, може, грошей не маєш? — сорока примружила око. — То я принесу.

— Спасибі, — чимно подякувало гавеня. Всі знали, що, незважаючи на крикливу вдачу, ця білобока птаха мала добре серце. — Тільки ті капці мені не підходять...

— А це чому? — страшенно здивувалася сорока. — Цілком пристойне взуття.

— Ех, ти! Не розумієш! — докірливо опустив одне вухо зайчик Сіра Шубка. — Лапки у Каркухи перестануть боліти з радості!

— З радості? — скрекотнула сорока й від подиву ледве з гілки не впала.

— Еге ж, з радості, — кивнув головою їжачок. — Що там магазинні капці! А ці, хай не такі гарні на вигляд, та зроблені власними силами і з любов'ю. Втімила? Давай-но, Вуглинко, допоможемо тобі...

За хвилину на пеньку з'явилися два листки лопухів, і Голочка взявся кроїти капці. Зайчик Сіра Шубка так стрався допомогти, що й про страх забув. А сорока сиділа на гілці й мовчки спостерігала за їхньою роботою.

Згодом Сіра Шубка побіг додому і приніс м'якого-м'якого пуху.

Тоді знялася з гілки й сорока. Через якусь мить вона поклала на пеньок кілька намистинок, схожих на прозорі краплини води.

— Ось, візьми... Це мої найбільші коштовності...

Капці вийшли теплі, м'які й дуже гарні.

Друзі трохи помилувалися ними, і їжачок Голочка сказав:

- Бери та неси бабуні...
- Спасибі вам усім, — вдячно склонив голову гавеня. — Без вашої допомоги вони не були б такими...
- Не вигадуй!.. — буркнув їжачок.
- Хай носить бабуна на здоров'я.

Стара Каркуха, побачивши нові, ніжнозелені, оздоблені намистинками капці, з радості аж очі заплющила:

- Це мені?
- Еге ж! — розміялася Вуглинка. — Мені ще їжачок, зайчик і сорока допомагали.

— Дякую, онучко. Тепер мої лапи перестануть боліти...

— Звичайно, перестануть, — впевнено сказала Вуглинка. — А зносите капці, я пошию нові. Подивітесь, скільки довкола моху...

Літературно-художнє видання

ПОНОМАРЕНКО Марія КАПЦІ ДЛЯ БАБУСІ

Казка

Головний редактор Б.Є. Будний

Художник О.В. Золотник

Обкладинка В.А. Басалиги

Підписано до друку 6. 11. 2006. Формат 70x100/32. Папір офсетний.
Гарнітура Прагматика. Умовн. друк. арк. 0,65. Умовн. фарбо-відб. 2,60.

Видавництво "Навчальна книга – Богдан"
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21. 03. 2001 р.

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-06-07, 52-19-66, 52-05-48
publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com

ББК 84.5Укр

Пономаренко М.

п56 Капці для бабусі: Казка. – Тернопіль:

Навчальна книга – Богдан, 2007. – 16 с.

ISBN 966-692-778-0

© Пономаренко М., 2007

© Навчальна книга – Богдан, макет, 2007

Видрукувано ТОВ «Поліграфіст» м. Тернопіль, вул. Довга, 21. Зам. 324.

ISBN 966-692-778-0

9 789666 927784

Додаткова інформація:

т/ф (0352) 430046, 520607; (044) 2968956

E-mail: publishing@budny.te.ua

office@bohdan-books.com

www.bohdan-books.com

